

Shrnutí série 5 česko-slovenských online debat

Nouzový stav ve vzdělávání / řešení a příležitosti v ČR a SR

(30. 4. – 28. 5. 2020)

Nástup distančního vzdělávání měl v obou zemích trochu chaotický začátek. I těm školám, které reagovaly rychle, trvalo přinejmenším týden, než byly schopné vybrat online prostředí a začít v něm realizovat své první vyučovací hodiny. Nutnost zavedení distančního vzdělávání ukázala rozdíly mezi školami.

Část dětí je v rámci distančního vzdělávání ještě stále nedosažitelná, a to buď z technických nebo sociálních důvodů. Komunikace mezi některými školami a rodinami bez zpětné vazby selhává. Vysokou zátěž – občas těžko zvládnutelnou – pociťovali nejvíce rodiče, kteří mají více dětí a pracují online.

V obou zemích velmi dobře zafungovaly neziskové organizace, které byly schopné rychle zareagovat a nabídnout podporu. Během krize podali pomocnou ruku i IT pracovníci škol a firem, terénní sociální pracovníci, studenti, univerzity, dobrovolníci i donoři.

Distanční vzdělávání úplně obnažilo vztahy v systému. Nejen ve třídách a školách, ale i ve vztahu škol a ministerstva. Poukázalo na omezenou funkčnost direktivního řízení. Koronakrize zdůraznila důležitost pedagogické profese a nutnost vidět vzdělávání jako politickou i ekonomickou prioritu.

Jaká témata se v diskuzích opakovala a byla na nich shoda:

- Přechod škol na online vzdělávání nebyl jen o technologiích, ale zejména o dovednostech technologie využívat pro vzdělávací účely, a také o krizovém managementu řízení škol.
- Z distančního vzdělávání nevypadly jen děti se špatným socio-ekonomickým zázemím a děti s SVP, ale i děti, které mají v rodině problémy. Individuální přístup je nevyhnutelný.
- Je potřeba hledat způsoby, jak udělat vyučování zajímavějším a motivovat žáky namísto známek.
- Učivo je nezbytné zredukovat a nastavit mezipředmětové vztahy, aby se mohlo učit individuálněji, pomaleji a kvalitněji.
- SŠ a VŠ studenti vnímají, že v době krize všechno stojí a padá na jednotlivcích – na motivovaných učitelích, ale i na jejich vlastním přístupu ke vzdělávání.
- První krok ze strany ředitele je nastavení jednotné a přehledné komunikace v rámci sborovny s rodiči a žáky. Důležitá je také jejich zpětná vazba. Rodinná situace musí být zohledněná.
- Chybí sdílení inspirace mezi školami o tom, co se jim osvědčilo.
- Školství prospěje více subsidiarity. Pokud umějí aktéři něco udělat na nižší úrovni dobře, samostatně a rychle, neberme jim tuto možnost pokyny z vyšších úrovní.
- I technika má svoje limity, osobní sociální kontakt je nenahraditelný.
- Měla by se otevřít otázka formy a smyslu maturitní zkoušky.
- Na krizi se musíme podívat nejen z pohledu socio-ekonomických, ale i psychosociálních důsledků. Data v této oblasti přinášejí zjištění, se kterými je potřeba pracovat okamžitě, ale i dlouhodobě směrem k žákům, učitelům a rodičům.
- Všeobecné závěry o vzdělávacím systému je potřeba vyvozovat jen ze sesbíraných dat, ne z osobní zkušenosti.
- Ministerstvo by mělo v době krize více komunikovat a spolupracovat se školami různých stupňů, neziskovým sektorem, se zaměstnavateli i s dalšími aktéry.

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe“ SKAV SR vzniká v rámci projektu Deti nepočkajú! Projekt 'Deti nepočkajú!' je podporený z programu ACF – Slovakia, ktorý je financovaný z Finančného mechanizmu EHP 2014–2021. Správcom programu je Nadácia Ekopolis v partnerstve s Nadáciou otvorenej spoločnosti Bratislava a Karpatskou nadáciou“

POŘADATELÉ:

ZA PODPORY:

Online debata

pohled rodičů a učitelů

Diskutující:

- **Petra Mazancová** / Učitelská platforma (ČR)
- **Lenka Hečková** / zástupce rodičů, ČOSIV (ČR)
- **Katarína Makara** / fb skupina Zavretá škola (SR)
- **Viktor Križo** / Slovenská komora učiteľov (SR)

Petra Mazancová: Pokud nemáte se svými žáky vztah, tak učení nefunguje ani na dálku. Když zmizí bič povinné účasti, musíte o tom, co učíte a zda je to efektivní, mnohem víc přemýšlet. Frontální vyučování v online prostředí postrádá smysl ještě více než při běžné výuce. I konzervativnější učitelé zažívají v současné situaci mnoho „aha momentů“ a může to posunout jejich uvažování například o nutnosti známek. Vznikl prostor vyzkoušet nové metody. Bylo by skvělé, kdyby rodiče zůstali v režimu zvýšeného zájmu o dění ve škole. Pokud se má naše vzdělávání měnit, je rodičovský tlak na změnu nevyhnutelný. I v normálních časech bychom se měli snažit o to, aby děti a jejich vzdělávání fungovaly bez ohledu na (ekonomické) podmínky v rodinách. Ty v běžném „off-line“ provozu přehlízíme.

Lenka Hečková: Řada rodičů nemá ke vzdělávání svých dětí kapacity, kompetence ani čas. Mnozí nemohou, nedokážou nebo nechtějí dětem pomoci. Je třeba to respektovat. Silně to znevýhodňuje rodiny s větším počtem dětí. Způsob, jak budou postupně školy zprovozňovány, ještě více zatíží učitele a opět nebude vhodný pro všechny děti – roušky, malé skupiny, omezený pohyb. Škola bude vypadat jinak. I do budoucna je potřeba zachovat k rodinám i dětem individuální přístup. Zároveň si mnoho rodičů uvědomilo, jak důležitá je psychická pohoda dítěte a pocit bezpečí a že je to důležitější než výkon a jedničky. Do programu pro děti je důležité zařazovat i domácí práce, vaření a pobyt venku. Taktéž je důležité myslet na vnitřní motivaci a participaci dítěte ve vyučování. Jen 40 % škol se podle výzkumů zapojilo do aktivní komunikace se žáky. S některými dětmi s SVP se během padesáti dnů nespojil ani učitel ani asistent.

Katarína Makara: Je důležité pamatovat i na rodiny a děti, které nemají možnost online připojení a připravit pro ně materiály ve fyzické podobě. Fungující online vzdělávání je zvláště důležité pro jedináčky, kteří zůstávají doma jen s dospělými. Distanční vzdělávání musí být mnohem individualizovanější na základě zpětné vazby od rodičů směrem ke škole. Není reálné, aby to všechny rodiny měly stejně. Nežijí ve stejných podmínkách. Nezapomínejme, že přes vztah k učiteli si děti vytvářejí vztah k učení. Udržujeme atmosféru spolupráce uvnitř online komunity. Budme ochotni pomoci druhému při řešení jeho problému bez ohledu na to, zda je to rodič, učitel, odborník. Osvědčilo se podávání informací od učitele jedním kanálem, ideálně v podobě seznamu všech úkolů.

Viktor Križo: Krize poukázala na rozdíly mezi školami. Některé se od začátku chopily iniciativy, jiné dodnes čekají na pokyny shora. Ukázalo se, jak důležitá je autonomie škol. Některé školy jsou totiž napřed v řešení situace a příkazy ze strany ministerstva je spíše brzdí, než že by jim pomáhaly. Do značné míry se rozpadl mocenský model vyučování a krize zdůraznila nutnost posilování demokratického rozhodování ve školství. Zvažme do budoucna nutnost existence mocenských nástrojů ve vzdělávání včetně známek. Po návratu do škol by se mělo na základě zkušeností z online vzdělávání změnit hodnocení. Pokud vidíme, že žák umí něco vyřešit samostatně, neberme mu tu možnost. Pokud víme, že něco umí dobře vyřešit škola, nesnažme se to rozhodovat z úrovně ministerstva. Školství prospěje více subsidiarity a redukce kurikula.

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe“ SKAV SR vzniká v rámci projektu Deti nepočkajú! Projekt 'Deti nepočkajú!' je podporený z programu ACF – Slovakia, ktorý je financovaný z Finančného mechanizmu EHP 2014–2021. Správcom programu je Nadácia Ekopolis v partnerstve s Nadáciou otvorenej spoločnosti Bratislava a Karpatskou nadáciou"

POŘADATELÉ:

ZA PODPORY:

Online debata pohled ředitelů a zřizovatelů

Diskutující:

- **Michal Černý** / Asociace ředitelů ZŠ (ČR)
- **Milan Vácha** / starosta, Psáry (ČR)
- **Alena Petáková** / Združenie základných škôl Slovenska (SR)
- **Zuzana Almáši Koreňová** / Odbor školstva, Zvolen (SR)

Michal Černý: Důležitý první krok v krizové situaci je komunikace v rámci sborovny a s rodiči, každý učitel má totiž jinou představu. Bylo dobré, že neexistoval žádný pokyn, jak má komunikace fungovat, ale chybí sdílená inspirace toho, co se ve školách osvědčilo. Nám se osvědčilo zadávání úloh na denní bázi s otevřeným termínem na odevzdání a online výuka v rozsahu dvou hodin denně. Zásadním momentem bylo uvědomění si nevyhnutelnosti redukce učiva. Zjistili jsme, že bez spousty zbytečností v učivu se obejdeme velmi snadno. Podle průzkumu tři čtvrtiny škol omezily známkování a začaly přemýšlet, jak vyučování udělat, aby děti opravdu bavilo a byly ochotné se do hodiny přihlásit. Při distančním vzdělávání podle průzkumů nekomunikuje do 15 % žáků/rodičů z různých důvodů, a to nejen technických. Tam, kde se dělala kvalitně dálková výuka, jsou žáci i rodiče ochotnější, v ní pokračovat i po otevření škol. Žáci se chtějí vrátit do školy, online kontakt jim už nestačí. Zjistili jsme nejen možnosti techniky, ale poznali jsme i její limity.

Milan Vácha: Vnímám jsem rychlý posun celého vzdělávacího systému díky koronakrizi. A to ve využívání IT a online konferencí i v pochopení rodičů, v čem spočívá učitelská práce. Zřetelně se ukázala i potřeba individualizace vzdělávání. Do běžného života se dá přenést též elektronické testování a také odborníci mohou být zapojeni do vyučování prostřednictvím online konferencí. Ukázala se potřeba středního článku řízení/podpory. Uvidíme, jestli tyto pozitivní věci přinesou trvalou změnu, nebo se vrátíme do starých kolejí. Určitě se ukázalo, že školy jsou významné i jako budovy s lidmi, a jejich komunitní role je nezastupitelná. Pokud jde o subsidiaritu, reakce jsou rozporné. Část škol po nařízeních shora volala. Cestu mezi direktivami a svobodou škol ještě budeme hledat. Jako zřizovatel jsme nabídli žákům možnost doučování a tisk materiálů.

Alena Petáková: Děti se do školy těší, ale je jasné, že se nevrátí do té samé školy, z níž v polovině března odešly. Těžké bylo najít střední cestu, kolik je rozumné zadávat úloh a objemu práce, aby to žák mohl doma zvládnout. Na Slovensku může mít až třetina škol zásadní problém doručit části dětí zadání a získávat zpět vyplněné pracovní listy. Oznamují, že děti nemohou propadnout a budou hodnoceny jen slovně, u části z nich znamená, že se škole odmítají dále věnovat. Kromě výuky chyběl dětem sociální kontakt s učiteli i spolužáky. I na Slovensku je nutná redukce učiva a navázání mezipředmětových vztahů, i my máme v osnovách spoustu balastu. Vznikl prostor pro diskusi a experimenty ve vztahu ke kurikulu i k učebnicím, které by mohly obsahovat i videonahrávky. Zreformovat by se mělo i financování pedagogických pracovníků.

Zuzana Koreňová: Na Slovensku unie místních samospráv vytvořila portál pro výměnu zkušeností mezi zřizovateli. Osvědčily se terénní služby, které zprostředkovávaly komunikaci s dětmi ze skupin obyvatel, které nejsou online dostupné. Zlepšil se vzájemný respekt a znalost situace mezi rodiči a učiteli a naopak. Část učitelů by ráda alespoň jednou týdně realizovala distanční vzdělávání i za běžného provozu, protože posiluje zodpovědnost žáků a schopnost jejich sebehodnocení.

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe“ SKAV SR vzniká v rámci projektu Deti nepočkajú! Projekt 'Deti nepočkajú!' je podporený z programu ACF – Slovakia, ktorý je financovaný z Finančného mechanizmu EHP 2014–2021. Správcom programu je Nadácia Ekopolis v partnerstve s Nadáciou otvorenej spoločnosti Bratislava a Karpatskou nadáciou"

POŘADATELÉ:

ZA PODPORY:

pohled prorektorek VŠ a středoškolských studentů

Diskutující:

- **Viktor Schilke** / Česká Středoškolská unie (ČR)
- **Radka Wildová** / Univerzita Karlova, Praha (ČR)
- **Richard Šafárik** / Stredoškolská študentská únia Slovenska (SR)
- **Zuzana Kovačičová** / Univerzita Komenského v Bratislavě (SR)

Viktor Schilke: Některým učitelům trvalo celkem dlouho, než si zvykli. Obecně dobří učitelé pokračovali, inovovali a chtěli zpětnou vazbu. Chybí nám možnost komunikovat cizím jazykem, cvičení z gramatiky to nenahradí. Hromada papírů s úkoly ani frontální výuka pro nás nejsou řešením. Důležitá je spolupráce studentů. Třídnická hodina je skvělá věc pro sociální aktivity. Důležitá je jednodušnost, když učitelé používají různé platformy a termíny, je to problém. Ne pro všechny studenty bude zrušení slohové části u maturity stačit. Česká středoškolská unie poslala vedení univerzit otevřený dopis se žádostí o posunutí přijímací zkoušky, protože jsou blízko maturitám. Otevřeme opět otázku smyslu maturity a její podoby.

Radka Wildová: Snažili jsme se zabezpečit interaktivní formu výuky, podpořit učitele informacemi i webináři. Při zkouškách nebudeme ověřovat encyklopedické znalosti, ale dovednosti. Přijímací zkoušky na vysokou školu mohou studenti absolvovat i bez maturity. Jejich výsledky mohou zaslat později. V každém případě platí, že chceme vybrat ty nejlepší studenty. V ČR je svoboda určit si kritéria pro přijetí na VŠ, některé vůbec maturitu nepožadují. Bude to velkým předmětem diskuze. Pro studenty jsou tedy rozhodující přijímačky. Někteří studenti maturitu chtějí, je to pro ně důležité nebýt jako „ročník bez maturity“. Víme, že se v tomto roce nedaly absolvovat přípravné kurzy, budeme se snažit být féroví. Je potřeba ocenit dobrovolnictví studentů, kteří pomáhali v terénu v různých oblastech se zvládnutím koronaviru. Vzájemnou podporu bychom si měli udržet i do budoucna. V červnu budeme realizovat velký průzkum mezi studenty i učiteli o situaci během korony s cílem zabezpečit lepší kvalitu vzdělávání.

Richard Šafárik: Každý učitel má jiný přístup, různé platformy pro učení. Překvapivé byly první dva týdny, nedělo se téměř nic. Ministerstvo školství SR to začalo řešit komplexně, jako primární nástroj učení byl doporučen MS Teams. Potom jsme začali cítit, že se věci hýbou. Byli jsme vystresovaní, když se učitelé vůbec neozývali, nekomunikovali, obzvlášť my maturanti. Dodnes to stojí a padá na jednotlivých učitelích. Překvapilo nás, že my (na Slovensku) jsme jako první zavedli administrativní maturitu. Jsem toho fanouškem – maturita má být výsledkem dlouhodobé práce. Ústní maturita nemá až takový smysl, nehodnotí dlouhodobou práci, administrativní řešení je možná dokonce nejlepší.

Zuzana Kovačičová: Provedli jsme narychlo průzkum mezi učiteli, zeptali se na podporu, podíleli jsme se na úpravách předpisů. Iniciovali jsme změny potřebné pro online režim. Zřídili jsme Centrum online vzdělávání. Zrušili jsme papírování v přihláškách, upravili kritéria, změnily termíny, vytvořili metodiky. Chceme umožnit studentům, aby se ucházeli o přijetí na VŠ a přijmout ty nejlepší. Hodně těchto věcí i zachováme. První týden byl překvapení, ale už od druhého týdne to šlo. Maturita má význam pro studenta jako ukončení této etapy života. Čeští studenti můžou díky maturitě mít i výhodu, neboť předstoupili před komisi a zažili si, co znamená obhájit si své učení. Je potřeba využít COVID jako motor pokroku, díky němuž jsme se naučili vzájemně si pomáhat.

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe“ SKAV SR vzniká v rámci projektu Deti nepočkajú! Projekt 'Deti nepočkajú!' je podporený z programu ACF – Slovakia, ktorý je financovaný z Finančného mechanizmu EHP 2014–2021. Správcom programu je Nadácia Ekopolis v partnerstve s Nadáciou otvorenej spoločnosti Bratislava a Karpatskou nadáciou"

POŘADATELÉ:

ZA PODPORY:

pohled studentů učitelství
a zástupců IT sektoru**Diskutující:**

- **Eva Pavlíková** / Česko.Digital (ČR)
- **Markéta Popelářová** / studentka PedF UK, Otevřeno (ČR)
- **Andrej Bederk** / Digitálna koalícia (SR)
- **Matej Gajdoš** / Študentská rada vysokých škôl (SR)

Eva Pavlíková: Hledali jsme způsoby, jak efektivně přenést výuku do online prostředí. Otevřeli jsme kurzy „Učíme nanečisto“, kde mohli učitelé zažít online výuku jiného učitele. Iniciovali jsme sbírku pro potřebné rodiny na hardware i konektivitu. Ve spolupráci s Člověkem v tísní nabízíme podporu školám a konkrétním rodinám v obtížné situaci ve spolupráci s terénními sociálními pracovníky. Do budoucna je potřebné řešit problém konektivity pro rodiny bez přístupu k internetu. Je nutná dlouhodobá spolupráce ministerstva a nevládního sektoru. Je potřeba, aby si všichni uvědomili, že digitalizace není nutné zlo, ale důležitý prostředek pro celoživotní vzdělávání.

Markéta Popelářová: Najednou je více vidět, jaké kvality učitelů v regionálním školství potřebujeme. Je nutná proměna vzdělání učitelů, aby se uměli adaptovat na nové situace a přizpůsobit obsah učiva. V rámci přípravy pedagogů je potřeba se více soustředit na způsoby hodnocení a technologické dovednosti. Jako studentka čtvrtého ročníku jsem se ještě nesetkala s předmětem rozvíjejícím učitelské digitální dovednosti. Čeští vysokoškolští studenti pomáhali hlídat děti rodičům v první linii. Hnutí Otevřeno ve spolupráci s praktiky vypracovalo „Informační aktovky“ s doporučeními pro používání konkrétních platforem a zdrojů. Ve spolupráci s MŠMT vznikla ze strany studentů pedagogiky výuková videa pro žáky devátých ročníků ZŠ.

Andrej Bederka: Digitálna koalícia se snažila během krize upřednostnit ta online prostředí, která už měla na Slovensku firemní zastoupení, a mohla tak nabídnout i personální pomoc. DK zpřístupnila online testování digitálních dovedností, které je určeno pro žáky i učitele. Podobně jako online kurz internetové bezpečnosti. Krize a její zhodnocení by mělo být impulzem pro VŠ k přípravě na čtvrtou průmyslovou revoluci. Je třeba více komunikovat mezisektorově s ministerstvem, včetně zapojení různých typů aktérů ve vzdělávání. Je nutné sesbírat dobré zkušenosti ze škol a přenášet je na druhé školy. Potřebujeme profesionálně zpracované resumé z toho, co se stalo, a připravit se v první řadě na případný návrat krize. Žáci potřebují kompetence a učitelé digitální dovednosti, musí nastat transformace vzdělávání a příprava školy na digitální dobu a na Průmysl 4.0.

Matej Gajdoš: Výsledky našeho šetření ukázaly malou připravenost vysokých škol na distanční způsob vzdělávání. Průzkumu se zúčastnilo 1130 studentů z 22 vysokých škol včetně 4 největších univerzit. 75 % z nich se i při distančním studiu setkalo s tradičními postupy, používanými v prezenční formě – prezentace, skripta, semináře. Jen 37 % mělo dostatek informací o tom, jak bude vyučování na jejich škole vypadat. Za dva měsíce distančního vzdělávání se situace na slovenských vysokých školách změnila k lepšímu. Existují velmi pozitivní případy jednotlivců – učitelů, kteří dokázali situaci využít. Ale zároveň existují velmi negativní případy pedagogů, kteří na svou práci zcela rezignovali. Krize a její zhodnocení by měly být impulzem pro všechny VŠ, aby se připravily na čtvrtou průmyslovou revoluci. Na Slovensku je slabý pedagogický výzkum a didaktika. Ne všechny VŠ se musejí zaměřovat na výzkum, některé by měly pomáhat regionálnímu rozvoji. Pro zmírnění socioekonomických dopadů je důležité nabídnout systém půjček pro studenty, respektive přehodnotit systém stipendií.

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe“ SKAV SR vzniká v rámci projektu Deti nepočkajú! Projekt 'Deti nepočkajú!' je podporený z programu ACF – Slovakia, ktorý je financovaný z Finančného mechanizmu EHP 2014–2021. Správcom programu je Nadácia Ekopolis v partnerstve s Nadáciou otvorenej spoločnosti Bratislava a Karpatskou nadáciou"

POŘADATELÉ:

ZA PODPORY:

pohled státních institucí pracujících s daty o vzdělávání a duševním zdraví

Diskutující:

- **Petr Winkler** / Národní ústav duševního zdraví (ČR)
- **Tomáš Zatloukal** / Česká školní inspekce (ČR)
- **Romana Kanovská** / Národný ústav certifikovaných meraní vzdelávania (SR)
- **Alena Kopányiová** / Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie (SR)

Petr Winkler: Průzkumy z období krize ukazují dvojnásobný až trojnásobný nárůst depresí, sebevražedných myšlenek a úzkostných stavů u dospělých. U dětí mohla také tato situace způsobit mnoho problémů. Online prostředí může být jediným zdrojem úniku před nepříznivým rodinným prostředím v čase krize, obzvláště u dětí z problémových rodin. Je potřeba nastavit systém monitorování emočního wellbeingu ve školách mezi žáky a učiteli, abychom mohli nastavit programy podpory. Ukázalo se, že vždy záleží zejména na vnitřním „softwaru“, nakolik se se situací umíme vyrovnat. Pro žáky by měl být dostupný předmět věnující se emoční inteligenci a duševní gramotnosti, aby byli schopní se lépe vyrovnat s krizovými situacemi. Takový předmět jsme vyvinuli a testujeme ho.

Tomáš Zatloukal: Z průzkumu mezi řediteli v ČR vyplynulo, že jen asi 15 % škol umí bezproblémově využívat digitální technologie. Ředitelé zhruba v jedné čtvrtině až jedné třetině škol nezvládali v tomto režimu pedagogické vedení svého sboru, tj. sjednocení platforem, se kterými se pracuje, nastavení způsobu hodnocení a podobně. Rolí třídních učitelů bylo sledovat, co žáci prožívají. Bude nás zajímat, jaký dopad na vědomosti a dovednosti bude mít tato podoba výuky a které z osvojených dovedností by mohly být použitelné v běžném provozu. V ČR byly potvrzeny velké rozdíly mezi školami, ale i velké regionální rozdíly, proto musíme podporu školám jasně diferencovat, metodicky, personálně i finančně, podle podmínek, ve kterých pracují. Reakce škol na krizi ukázala, že naše školství není neměnné, ale naopak bylo schopné se jako celek velmi rychle přizpůsobit nové situaci. Ocitli jsme se v mimořádné situaci, kdy se těší žáci všech ročníků i učitelé. Závěry o vzdělávacím systému je potřeba vyvozovat z dat.

Romana Kanovská: K distančnímu vzdělávání se na Slovensku připojila pravděpodobně jen polovina žáků. Ukázalo se tak, že samotný pobyt ve škole vyrovnává rozdíly způsobené neporovnatelným vybavením domácností v oblasti přístupu k digitálním technologiím. Chceme se v budoucích průzkumech soustředit na to, jak se v posledních měsících změnila digitální dovednosti ve školách a vnitřní motivace učitelů a ředitelů ke vzdělávání v této oblasti. Prošli jsme intenzivní, osobní i institucionální zkušeností, která nám ukázala, že mnoho věcí můžeme a musíme dělat jinak. I státní instituce budou muset být schopné flexibilně zareagovat na změny, které nás čekají.

Alena Kopányiová: Potřebujeme zmapovat potřeby rodin, které nejsou podle průzkumů online dostupné. Na tyto průzkumy v terénu ale nemáme zatím peníze a rádi bychom, aby nás stát v tomto směru podpořil. Na Slovensku probíhal online průzkum rodičů, který se ptal na jejich reakce na distanční vzdělávání. Vzhledem k metodě průzkumu byla většina rodičů ze skupiny vzdělaných vysokoškoláků, ale i v této skupině se ukázala velká variabilita přístupů podle osobnosti rodičů a dynamiky rodiny. Čím nižší byly kompetence rodičů zvládat vzdělávání jejich dětí, tím větší byly jejich obavy a pociťovaný tlak. Výzkumy bychom neměli dělat jen na poli jednotlivých organizací, měla by vzniknout platforma, která by jednotlivé výzkumy propojovala a interpretovala. Ukazuje se, že škola je pro mnoho dětí sociálně důležité a bezpečné místo.

„Working together for a green, competitive and inclusive Europe“ SKAV SR vzniká v rámci projektu Deti nepočkajú! Projekt 'Deti nepočkajú!' je podporený z programu ACF – Slovakia, ktorý je financovaný z Finančného mechanizmu EHP 2014–2021. Správcom programu je Nadácia Ekopolis v partnerstve s Nadáciou otvorenej spoločnosti Bratislava a Karpatskou nadáciou"

POŘADATELÉ:

ZA PODPORY:

